

Sygn. akt I CSK 104/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku Powiatu M.
przy uczestnictwie P. S.A. w L.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 23 lipca 2015 r., sygn. akt I Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarżący jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał występowanie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), przy czym sformułował dwa takie zagadnienia. Jedno dotyczyło okoliczności w jakich sąd powinien dopuścić dowód z urzędu (art. 232 zd.2 k.p.c.) i skarżący w tym zapytaniu odwołuje się do okoliczności faktycznych sprawy.

Drugie zapytanie dotyczyło dopuszczalności ustanowienia służebności przesylu w pasie drogowym i zmierzało również do uzyskania odpowiedzi od kogo w takiej sytuacji należy się wynagrodzenie za jej ustanowienie.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje:

Za ugruntowane należy uznać stanowisko, że powołanie się na występowanie w sprawie zagadnienia prawnego wymaga od skarżącego przedstawienia tego zagadnienia przez odpowiednie jego sformułowanie, wskazanie przepisów prawa, na tle których powstało, przedstawienia kontrowersji i rozbieżnych ocen prawnych, jakie zagadnienie to wywołuje oraz wykazania, że mają one tak istotny, poważny i uniwersalny charakter, iż wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, koniecznego zarówno do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy jak i przydatnego dla rozwoju judykatury (por. m.in. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK, nie publ.). Żadne z pytań skarżącego wymogom tym nie odpowiada. Drugie teoretycznie zakłada, że ustanowiono służebność w pasie drogowym, tej bowiem okoliczności skarżący w postępowaniu prze sądami powszechnymi nie dowiódł i nawet w skardze kasacyjnej pisze o tej okoliczności jedynie jako prawdopodobnej. Takie usytuowanie pasa służebności jest okolicznością faktyczną,

której wystąpienia sądy nie stwierdziły. Sąd Najwyższy rozpoznając zatem skargę kasacyjną nie mógłby zakładać jej wystąpienia, nie jest bowiem uprawniony do dokonywania nowych ustaleń faktycznych. Sąd też wskazane wyżej zapytanie drugie nie ma żadnego znaczenia i wpływu na rozstrzygnięcie, co powoduje, że zagadnienie to nie mogło być przyczyną przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Co do zaś zapytania drugiego, nie sposób nie zauważyć, że Sąd Najwyższy już wielokrotnie dokonywał wykładni art. 232 zd.2 k.p.c. i nie zostało wykazane, że istnieje uzasadniona potrzeba kolejnej wypowiedzi Sądu Najwyższego w tym przedmiocie.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).